

Posudek oponenta na diplomovou práci

Název diplomové práce: **Řízení o správním vyhoštění**

Diplomantka (autorka): Do Thi Nhung

Vedoucí: JUDr. David Kryška, Ph.D.

Oponent: JUDr. Petr Svoboda, Ph.D.

I.

K tématu (předmětu) práce:

Téma práce je aktuální, zajímavé a smysluplně vymezené. Skutečný rozsah tématu je však širší, než by napovídala název práce. Jak autorka vysvětluje v Úvodu na str. 2, zaměřila se nejen „na procesní stránku řízení o správním vyhoštění“, ale i na klíčová hmotně-právní hlediska správního vyhoštění, a sice „na analýzu přiměřenosti rozhodnutí o správním vyhoštění vzhledem k existujícímu rodinnému či soukromému životu“. To je nicméně dobře, protože otázka vážení kolidujících zákonných hledisek podle principu proporcionality hraje klíčovou úlohu v (procesním) dokazování, hodnocení a uvažování správního orgánu.

K systematice práce:

Práce má necelých 70 stran čistého textu. Má logickou strukturu. Jádrem představují dvě kapitoly. Jednak procesně-právní kapitola 2 „Řízení o správním vyhoštění“. Jednak obsáhlá a analyticky zajímavá kapitola 3 „Rodinný a soukromý život jako překážka vyhoštění“. V ní autorka rozebírá i neuralgický právní institut (i problém) současného cizineckého práva, a sice vyhoštění dlouhodobě pobývajících cizinců.

K obsahu práce:

Obecně:

Práce je po obsahové stránce poctivá a zdařilá.

Konkrétně:

Ke str. 36: Autorka nepochopila zcela přesně podstatu zásady oficiality. Ta znamená (právě a jen) to, že zahájení řízení je v pravomoci (tj. v „moci úřední“) správního orgánu, avšak nikoli též to, že je to povinností správního orgánu. Otázka, zda zahájení řízení z moci úřední je pro správní orgán povinností, nebo naopak možností, řeší jiná dualita zásad, a sice zásada legality a zásada oportunity.

Ke str. 37: Mohla by Policie ČR použít záznam o podání vysvětlení cizince po zahájení správního řízení o správním vyhoštění jako (jiný) „podklad“ pro vydání rozhodnutí ve smyslu § 50 odst. 1 a 4 správního řádu?

Ke oddílu 3.2. (str. 52): Autorka rozebírá případ *Boultif*, který posuzoval Evropský soud pro lidská práva. Jednalo se v něm o vyhoštění cizince, který se dopustil trestných činů loupeže a poškozování cizí věci. Evropský soud při následném přezkumu zákonnosti jeho vyhoštění vyšel ze zjištění, že cizinec „*nepředstavoval již téměř žádné nebezpečí pro veřejný pořádek*“. Autorka však neuvádí, na základě čeho Evropský soud k tomuto zjištění dospěl. A ve své navazující zobecňující analýze tuto důležitou premisu pro rozhodování o správním vyhoštění cizinců-zločinců poněkud opomíjí. Podle čeho mají správní orgány posuzovat, zda pachatel úmyslných násilných trestných činů stále představuje nebezpečí pro veřejný pořádek?

Ke str. 63: Ustanovení čl. 13 evropské Úmluvy zaručuje právo na „*účinné právní prostředky nápravy před národním orgánem*“. Nicméně to zjevně neznamená též právo na „*nezávislý a nestranný soud*“ ve smyslu čl. 6 odst. 1 evropské Úmluvy. Nebo snad ano?

K formální stránce práce:

Autorka se vyjadřuje stručně, jasně, logicky a stylisticky správně.

K práci s prameny:

Autorka zpracovala dostatečný okruh literatury i judikatury. Citace pramenů jsou v pořádku.

Shrnutí:

Práce splňuje požadavky stanovené pro diplomové práce. Prosím autorku, aby se při obhajobě pokusila odpovědět na mé otázky a připomínky výše.

II.

Předloženou práci **doporučuji k obhajobě** a - s výhradou průběhu obhajoby – ji předběžně navrhuji klasifikovat známkou „**výborně**“.

V Praze dne 20.9.2020

JUDr. Petr Svoboda, Ph.D.
Katedra správního práva a správní vědy PF UK